

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół
do 3-ej po południu.

Za swobodę rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy,
w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 6.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-89

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Austria walcząca...

Kilka wiadomości

Wiele wiadomości z Austrii nie prze-
dostaje się poza granice państwa Doll-
fusa drogą legalną. Dopiero po pew-
nym czasie możemy je otrzymać. Dzia-
łając podajemy parę faktów z ostatnich
dwóch tygodni. Red.

Śmierć za śmierć

W GRACU znaleziono w dn. 21 mar-
ca trupa niejakiego Johanna FUCHSA,
działacza „Heimwehry”; FUCHS miał
przestrzeloną głowę. Był on dobrowol-
nym katem tow. STANKA. Zgłosił się
sam do sądu doraźnego i powiesił tow.
STANKA, sekretarza związku me-
talowców. Zaraz po egzekucji
FUCHS został ciężko pobity przez ro-
botników; uszedł wtedy z życiem i ukry-

wał się przez dłuższy czas. Tym razem
dosięgła go sprawiedliwa kara.

Kwiaty na mogile Wallischa

Na mogile tow. WALLISCHA policja
„konfiskuje” wciąż kwiaty i wieńce; ro-
botnicy i robotnicy przynoszą je teraz już
zupełnie jawnie.

Powróćmy...

W noc z Wielkiej Soboty na niedzielę
święteczną na ulicach Wiednia rozkła-
jono mnóstwo małych afiszy, przedsta-
wiających zaciśniętą pięść, oraz napis:
„powróćmy!” Dalej znajdowały się
„trzy strzały” — oznaka „Schutzbundu”.

„Rada Miejska” w Wiedniu

składać się będzie z 64 mianowańców

Na podstawie rozporządzenia za-
twierdzonego przez kanclerza, komisarz

rzędu m. Wiednia dr. Schmitz ogłosił no-
wą „tymczasową ordynację” dla m. Wie-
dnia, która obowiązywać będzie do cza-
su ogłoszenia nowej konstytucji austria-
ckiej.

Nowa Rada Miejska, zwana „Wiener
Burgerschaft”, składać się będzie z 64
członków, mianowanych przez burmi-
strę z spośród różnych grup, a mianowi-
cie:

z 12 członków „grupy kulturalnej”, z
3 przedstawicieli kościoła rz.-kat., 1 —
wyznania ewang., 1 — wyzn. izr., 2 —
przedst. sztuki i nauki, 5 — szkolnictwa,
następnie z 12 przedstawicieli przemy-
słu, 12 — rękodziela, 12 — handlu i ko-
munikacji, wreszcie po 1 przedstawicie-
lu rolnictwa, bankowości, wolnych zawo-
dów i pracowników instytucji publicz-
nych.

Burmistrz będzie mianowany przez
kanclerza. Będzie on posiadał zwiększo-
ne kompetencje, a mianowicie: prawo
rozwiązania Rady Miejskiej i weta prze-
ciwko jej uchwałom.

Rada miejska urzędować będzie przez
trzy lata, może być ona jednak rozwią-
zana przez burmistrza w terminie wcze-

Lustracje „Ubezpieczalni Społecznych”

Dowiadujemy się, że Min. Opieki Spo-
łecznej wydelegowało do największych
ośrodków jak: Warszawa, Łódź, Kra-
ków, Lwów, Poznań nadzwyczajne Ko-
misje Lustracyjne, które w ciągu naj-
bliższych trzech dni mają zbierać mate-
riał o działalności ubezpieczalni społecz-
nych.

Jak nas informują, komisje te mają ze-
brać materiał dotyczący sprawności ad-
ministracyjnej i leczniczej ubezpieczalni;

nawiązać styczność z ubezpieczonymi,
przyjmować delegacje, wysłuchiwać za-
rzuty (również przeciwko poszczegół-
nym funkcjonariuszom) i t. p.

Zebrany materiał ma być przedsta-
wiony ministerstwu Opieki Społecznej.
Przewodniczącym Komisji lustracyjnej
dla ubezpieczalni warszawskiej miano-
wany został naczelnik wydziału Min. O-
pieki Społecznej p. I. Wysłouch.

Ustawa o pełnomocnictwach

(PAT.) Dziennik Ustaw Rzeczypospo-
litej Polskiej Nr. 28 z dn. 31 marca 1934
r. zamieszcza ustawę z dn. 15 marca 1934
r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypos-
politej do wydawania rozporządzeń z
mocą ustawy.

Ustawa powyższa wchodzi w życie z
dniem ogłoszenia.

Zgon Henryka Biegeleisena

W dn. 1 kwietnia zmarł we Lwowie ne-
stor historyków literatury polskiej, zasłu-
żony badacz literatury prof. dr. Henryk
Biegeleisen.

Urodzony w r. 1856 w miejscowości Thu-
ste nad Zbruczem, był on synem powstań-
ca 1863 r., doktora medycyny.

W r. 1884 wychodzi pierwsza Jego wię-
ksza praca pod tytułem: „Pan Tadeusz”,
wydana w Warszawie, która później uka-
zuje się częściowo w języku niemieckim i
zjednywa mu sławę jednego z najbardziej
wnikliwych i głębokich analityków krytycz-
no - literackich współczesnej doby. Po ca-
łym szeregu studiów monograficznych o
Lenartowiczu, Ujejskim, Polu i t. d. ogła-
sza wielką „Ilustrowaną historję literatury
polskiej” w pięciu tomach.

Specjalny dział twórczości Henryka Bie-
geleisena tworzą wydawnictwa krytyczne
i analityczne dzieł wielkich pisarzy pol-
skich. Z pod jego pióra wychodzą pierwsze
wydawnictwa zbiorowe Słowackiego, Mie-
kiewicza, Fredry, i w. in., gdzie wiele utwo-
rów umieszcza po raz pierwszy z niewyda-
nych dotąd rękopisów.

W ostatnich 10 latach poświęcił się stu-
djom nad etnografią ze szczególnem u-
względnieniem zwyczajów i obyczajów pol-
skiego ludu na tle zachodnich wzorów fol-
klorystycznych.

Śmierć zaskoczyła Henryka Biegeleisena
w pełni pracy nad Lenartowiczem (przed
rokiem wysłał jego pracę p. t. „Żona poe-
ty”). Kornelem Ujejskim, którego mono-
grafię opartą na niewydanym autografach
przygotowywał oddawał, oraz dalszemi
studjami folklorystycznymi (studja o ba-
śni). W druku jest obecnie jego praca o
„Reducje Ordona”.

Przez zgon prof. Biegeleisena literatura
polska poniosła dotkliwą stratę.

Zgon Adama Skwarczyńskiego

Wczoraj o godz. 9 rano zmarł w War-
szawie redaktor Adam Skwarczyński, b.
redaktor naczelny „Rządu i wojska”, „Dro-
gi”, b. redaktor polityczny „Gazety No-
wej” i „Gazety Polskiej”, ostatnio od sze-
regu lat kierownik wydziału prasowo-po-
litycznego w kancelarii Prezydenta Rze-
czypospolitej.

Wyrafinowane oszustwo

Policja wiedeńska i amsterdamska
wpadły na trop wyrafinowanego oszu-
stwa asekuracyjnego. Holenderski jubi-
ler Maurycy Krakowski doniósł policji o
zaginięciu przesyłki pocztowej z klejno-
tami wartości 300 tys. szylingów. Poli-
cja wiedeńska wszczęła dochodzenie i
stwierdziła, że przesyłka nie zawierała
żadnych klejnotów. Oszustwa dokonał
sam jubiler w porozumieniu z wiedeń-
skim urzędnikiem pocztowym Roemerem,
w celu uzyskania premii asekuracyj-
nej. Obaj zostali aresztowani.

W Hitlerji wzrastają wydatki na armję

Według doniesień prasy, budżet armji
niemieckiej na r. 1934-35 wykazuje w
porównaniu z wydatkami zeszłorocznymi
szereg zmiennych podwyżek.

Budżet ministra Reichswchry wynosi
2.339.450 mk. (w r. ul. 1.039.300), dla
armji lądowej wydatki bieżące wynoszą
574,5 milj. mk. (w r. ul. 455,2 milj. mk.),
na wydatki jednorazowe — 80,1 milj.
mk. (w r. ul. 27,3 milj. mk.), na mary-
narkę wojskową prelimitowano tytułem
wydatków bieżących — 128,2 milj. mk.

(w r. ul. 126,6 milj. mk.), a wydatków
jednorazowych — 108 milj. (w r. ul. 59,5
milj. mk.)

Jak wyjaśnia „Berliner Tageblatt”,
172,1 milionowa zwykła wydatków na
Reichswchre pozostaje w związku z o-
czekiwaniem w roku bież. przygotowa-
niami do reorganizacji armji niemieckiej.
Zwykła wydatków na marynarkę spowo-
dowana została „koniecznościami odno-
wienia przestarzałego sprzętu na wojen-
nych okrętach niemieckich”.

Biskup berliński ostro potępia hitleryzm

Głośnym echem odbiło się w całych
Niemczech kazanie, wygłoszone w wiel-
ki piątek przez biskupa diecezji berliń-
skiej ks. dr. Baresa, w obecności 20.000
osób, zebranych na olbrzymim placu
przed kościołem św. Jadwigi w Berlinie.

W ostrych słowach wystąpił biskup
przeciwko „literaturze pogańskiej”, sze-
rzącej się dziś w Niemczech, którą na-
zwał „sakramentem szatana”, zrodzo-
nym z grzechu i grożącym zagładą całe-
mu narodowi niemieckiemu. Nad świa-
tem całym — mówił biskup — panuje
dziś mrok. Znamiętem obecnej chwili
jest powszechna trwoga i ucieczka przed
własnym sumieniem. Nema drogi pośre-
dniej między Chrystusem a Antychry-
stem, duchem kłamstwa, okrucieństwa i
żądzy krwi.

Kazanie to wywołało w kołach hi-
tlerowskich ostre protesty.

Aresztowanie Insulla w Turcji

Po ratyfikacji turecko-amerykańskiego traktatu

Tureckie Zgromadzenie Narodowe ra-
tyfikowało wczoraj zawarty niedawno
turecko - amerykański traktat o wyda-
waniu przestępców. Zaraz po tym akcie
ustawodawczym rząd turecki wykonał
żądanie władz amerykańskich i zaarzesz-
tował Insullę, osadzając go w więzieniu
w Starym Stambule.

Równocześnie tureckie ministerjum
spraw zagranicznych zawiadomiło amba-
sadę amerykańską, że Insull trzymany
jest do dyspozycji władz amerykańskich
i że będzie każdej chwili wydany oso-
bom, wskazanym przez ambasadę.

Trzej detektywi amerykańscy, którzy
od dłuższego czasu śledzili Insullę, ocze-

kiwani są w Konstantynopolu; zapewne
dzisiaj Insull zostanie im oficjalnie prze-
kazany.

Określ „Majotis”, na którym jechał In-
sull, zatrzymał się w Bosforze tylko celem
uzupełnienia zapasów żywnościowych. Sta-
tek znajdował się w drodze do Batumi,
skąd Insull przez Kaukaz udać się miał do
Tabrysu i osiąść narazie w Persji.

Według opinji fachowych kół, znających
międzynarodowe prawo żeglugowe, aresztowa-
nie Insulla na statku greckim, będącym
w drodze do Morza Czarnego, jest niepraw-
ne, albowiem statek w ciągu 24 godzin ma
prawo postoju tranzytowego na Bosporze i

dopiero po upływie 24 godzin znajduje się
de jure na wodach terytorjalnych Turcji.

Insull zaangażował 2-eh znakomitych a-
dwokatów konstantynopolańskich dla ob-
rony swego stanowiska prawnego przed
trybunałem tureckim.

W. adomości telegraficzne

— Wielka Brytania zamknęła swój rok
budżetowy pokaźną nadwyżką, wynoszącą
przeszło 31 milionów funtów szterlingów.
Wpływy wynosiły przeszło 724 miliony fun-
tów, wydatki zaś przeszło 693 miliony. Jest
to najkorzystniejszy budżet od 10 lat.

— Z Bukaresztu donoszą, że minister
spraw zagr. Titulescu przed swą paryską
wizytą ma zamiar udać się w dniu 10 kwie-
tnia do Genewy, gdzie odbędzie z Litwin-
owem rozmowę na temat uznania Sowie-
tów przez Małą Entente.

— Dnia 29 marca o godz. 23-ciej min. 15
odezuto w Kijowie silne wstrząsy podziem-
ne.

Według informacji stacji hydro - mete-
orologicznej, podobne wstrząsy odezto rów-
nież w Żytomierzu i okolicy.

— Według otrzymanego w Kairze tele-
gramu, Iman Yemenu zawiadomił króla Ibn
Sauda o gotowości zawarcia z nim układu,
wobec czego oczekiwane należy zakończenia
wojny między obu władzami wschodnimi.

— Z Rzymu donoszą, iż na ostatnim
zebraniu akcjonariuszów Banca Commer-
ciale Italiana zgłosił swe wystąpienie osta-
teczne Józef Toeplitz, długoletni dyrektor
Banku Równocześnie ustąpił brat Jego
Ludwik Toeplitz, który stał na czele dy-
rekcji zagranicznej.

Katastrofa kolejowa pod Londynem

50 osób odniosło rany

Na przedmieściu Londynu między sta-
cjami Kilburn a Brondesbury wykołeił
się pociąg pasażerski, wiozący do

Londynu około 600 wycieczkowiczów z
północnej Anglii, wśród nich 300 osób,
tworzących pielgrzymkę sekty biblijnej,
udającej się do Londynu na wielką kon-
ferencję biblijną w Alberthallu.

Wskutek wykołejenia około 50 pasa-
żerów zostało rannych, wśród nich 14
poważnie.

Wypadek zdarzył się w chwili, gdy
pociąg przejeżdżał przez wiadukt, pro-
wadzący przez ulicę Kilburn. Połamane
części wagonów spadły na ulicę, nie
wyrządzając na szczęście wobec słabego
ruchu na ulicy większych szkód.

Czy sprawcy morderstwa Prince'a?

Dochodzenia w sprawie zamordowania
radcy Prince'a niewiele posunęły się na-
przód.

W okresie świątecznym policja starała
się sprawdzić alibi, przedstawione przez
De Lussatsa, Carbone i Spirito. Obrona
De Lussatsa i Carbone'a, adw. Cecaldi
twierdzi, że posiada dowody, pozwalają-

ce na dokładne ustalenie, w jaki sposób
obydwa jego klienci spędzili czas kry-
tycznego dnia.

Kilka dzienników wyraziło zdanie, że
aresztowanie trzech domniemyanych mor-
derców Prince'a nastąpiło zbyt pospiesz-
nie i że władze policyjne nie posiadają
dostatecznych dowodów ich winy.

Odszkodnia dla faszyzmu i siły oporu

Listy z Paryża

Paryż, 27 marca.

„Sprawa” (Stawickiego) nie schodzi z porządku dziennego i utrzymuje wciąż w napięciu wszystkie umysły. Zupewnie jak za czasów procesu Dreyfusa w dziewięćdziesiątych latach ubiegłego stulecia, gdy mowa o „sprawie”, każdy wie o co chodzi. Każdy wie, że pod tą krótką jedyną nazwą kryje się kompleks zbrodni, krzywd, kłamstw, korupcji i wielkich niebezpieczeństw, groźnych dla wielu niebezpiecznych jednostek, a i dla kraju całego. „Sprawa”! L'affaire! Daleko jej do końca, a ona się wleka i wleka, pełna grozy i tajemnicy.

Najdotkliwiej ugodziła w stronnictwo radykalów z pod znaku Herriota, które poniosło wielkie straty moralne w opinii publicznej. Gdyby obecnie rozwiązano parlament, jak się tego energicznie domagają socjaliści z Blumem na czele, radykałów spotkałaby prawdopodobnie wielka klęska wyborcza. Poważnie skompromitowany jest jednak także zacięty i niebezpieczny ich przeciwnik, protektor faszyzmu były premier Tardieu. Okazało się bowiem, że jeden z głównych filarów korupcji, uwięziony redaktor Dubarry, jest zafalym przyjacielem p. Tardieu, który jako prezes Rady Ministrów bardzo go w różnych, dość niejasnych gesztach popierał.

Dziś po przeprowadzeniu dochodzeń i przesłuchaniu licznych wiarygodnych świadków przez śledczą komisję parlamentarną nie ulega już żadnej wątpliwości, że „afere” postanowiły organizacje monarchistyczne i faszystowskie wyzyskać dla wzniesienia ruchu, który doprowadzić miał do obalenia ustroju republikańskiego.

W czterech kolumnach niejako przedsięwzięto dnia 6 lutego ofensywę przeciw Republice. Prawe skrzydło stanowił tak zwany „kamłoci królewscy”, lewe — członkowie „Krzyża ognistego”, a centrum, rozporządzające wielką masą ludzką, składało się z „Unji” byłych żołnierzy i ofiar wojny światowej oraz młodzieży wyższych zakładów naukowych.

Czynnikami najbardziej agresywnymi byli oczywiście kamłoci i rycerze z pod „ognistego krzyża”. Ich wódz pułkownik rezerwy La Rocque oblicza swoje zastępy na około 200.000 ludzi w całej Francji. Wszyscy wojskowo zorganizowani. W samym Paryżu organizacja ta utrzymuje — jak twierdzi La Rocque stałe pogotowie, dodajmy: odpowiednio uzbrojone, które w przeciągu dwóch godzin po otrzymaniu rozkazu w całym rzesztunku i szyku bojowym zdolne jest stawić się na miejscu przeznaczenia. Nie poprzestając na tem faszyści stwarzają coraz to nowe zrzeszenia. Ostatnio powstała z ich inicjatywy nowa organizacja: „Krwawego Krzyża”. Odezwe programową podpisali mężowie utytułowani: wiceprezes Rady m. Paryża, hrabia i t. p., a jeden z założycieli swój podpis

TANIO OKAZYJNIE!

GARNITURY, SMOKINGI, JESIONKI, PŁASZCZE, PALTA ŁADENOWE

z materiałów bliskich gotowe i na miarę poleca w wielkim wyborze

„TANIE ŹRÓDŁO” Nalewki 11-8. ZYCZĄCYM NA SPŁATY. 234

„W Moskwie przebywa wróg”...

Z dyskusji socjalistycznych na temat demokracji i dyktatury

Ofensywa faszyzmu, jak wiadomo, postawiła znowu na porządku dziennym starą sprawę w szeregach socjalistycznych — demokracja czy dyktatura? Naturalnie, to przeciwstawienie nie jest zbyt ściśle. Można bowiem sobie wyobrazić np. dyktaturę w formie demokracji; przypominamy, że Engels w przedmowie do „Wojny domowej we Francji” Marks wskazywał na Komunę Paryską, jako na dyktaturę, zaś powszechnie wiadomo, że Komuna (Rada gminna) została wybrana przez powszechne głosowanie. Ale zazwyczaj tak właśnie popularnie stawia się sprawę: demokracja czy dyktatura? I na ten temat ukazują się dziś niezliczone polemiki, prowadzone czy to z „prawej” czy to (najczęściej) z „lewicy” strony obozu socjalistycznego.

Przed paru miesiącami, a więc przed rewolucją austriacką, ukazała się właśnie w Wiedniu ciekawa książka Oskara Trebitscha p. t. „W Moskwie przebywa wróg — przyczynek do kryzysu w Socjalizmie demokratycznym”. Jest

udekorował tytułem: „cięty szablą przez głowę dnia 6 lutego za to, że żądał sprawiedliwości”. W statucie tej ligi ustanowiono następującą hierarchję: Kto ma na swoim ciele jedną do 3 ran lub uszkodzeń, zostaje rycerzem ligi; do 7 ran — oficerem, a kto posiada ich więcej niż 7, mianowany jest komandorem. Chodzi nietylko o rany odniesione na wojnie, lecz o uszkodzenia cieleśne, doznane w jakiegokolwiek służbie społecznej lub narodowej. W ten sposób ma powstać zdaniem organizatorów nowa elita, która widocznie powołana będzie do spełnienia wyższych zadań.

Lecz pomimo tego rozmachu zaobserwować można wśród sprzymierzonych faszystów wszystkich odcieni wzrastające zaniepokojenie. Utrzymuje się między nimi pogłoska, że socjaliści i komuniści z tow. Żyromskim i komunistą Doriotem na czele organizują robotników systemem wojskowym i gromadzą broń. To zaniepokojenie znalazło swój wyraz w prasie pravicowej. W prowincjonalnym organie partii socjalistycznej „Prawo ludu” jeden z towarzyszy napisał: „W krytycznym położeniu chwili obecnej dwa cele musimy mieć na oku: 1) stworzenie silnych milicji, zorganizowanych m. o. d. i. wojskowo. Ci zaś, którzy nie mają pięści dość silnej, by do niej należeć, niechaj uiszczą składki pieniężne, celem wykupienia, wyćwiczenia i przygotowania milicji do obrony i ataku, 2) skłonienie za pośrednictwem związków zawodowych Rządu, do akcji złągłowania kryzysu gospodarczego”. Te słowa uważa prasa pravicowa za dokument, dowodzący zbrojnego socjalistycznego spisku.

Dalszym źródłem zaniepokojenia faszystów francuskich jest przebieg i wynik narsd odbytego w ostatnich dniach Kongresu Konfederacji zrzeszeń byłych żołnierzy wojny światowej. Uczestniczyło w nim 500 delegatów, reprezentujących trzy miliony członków. Do Kongresu przywiozli wodzowie rebelii z dnia 6 lutego b. r. wielkie nadzieje, przypisując mu rozstrzygające znaczenie, jednak ponieśli smrotną klęskę. Kongres poszedł za głosem grupy socjalistycznej, liczącej około 100 delegatów i powołał uchwały w obronie swobód republikańskich, potępił zaburzenia i walki uliczne, stwierdził apolityczność organizacji byłych żołnierzy wojny światowej i odrzucił wnioski faszystów, domagających się bojkotowania wszystkich stronnictw politycznych przy wyborach parlamentarnych i wystawiania własnych odrębnych kandydatur. Ponadto uchwalił cały szereg postulatów natury społecznej i gospodarczej, przesłankujących tendencją socjalistyczną. Ta klęska faszystów na terenie — zdawało się — jakoby stworzonym dla ich niesumiennej demagogii, sprawiła we Francji duże wrażenie.

Jeśli więc faszyści w swojej akcji, zachęcani przykładem Hitlera, okazują od wybuchu skandalu Stawickiego nadzwyczajną ruchliwość, to stwierdzić należy, że obóz antyfaszystowski niemniej — odznacza się energią i czujnością. Z wyjątkiem wierzchołków kapitalizmu wszystkie warstwy ludności doskonale sobie poczują zadość sprawę z katastrofy, która czeka Francję na wypadek udania się puczu faszystowskiego. Całe społeczeństwo jest zaalarmowane i zaciekle bronić się będzie przeciw im-

portowi urządzeń państwowych z Włoch lub Niemiec hitlerowskich. Świeżo powstała antyfaszystowska „Liga intelektualistów” zgromadziła w swoim gronie całą falangę świetnych i wielkich nazwisk, znanych w nauce i literaturze. Rozwija żywą i skuteczną propagandę, zarówno jak związki nauczycielskie.

Wielki historyk Ferrere w jednej ze swoich ostatnich rozpraw napisał: „Aby nie zginąć, Europa musi osiągnąć pewien stopień jedności moralnej. Ona ją odnajdzie pod jednym warunkiem: że będzie się wiedziała, CO OBCENIE FRANCJA REPREZENTUJE W ŚWIECIE. Co reprezentują WŁOCHY i NIEMCY, to wiadomo”. Otóż w obecnym stanie umysłów na pytanie Ferrera odpowiedzieć można: FRANCJA REPREZENTUJE WOLNOŚĆ I POKÓJ. Że odnosi się to w całej pełni do robotnika francuskiego, nad tem zbyteczne jest się rozwodzić. Ale i chłop francuski z małymi wyjątkami jest do szpiku kości republikaninem. Ponadto jest fanatycznie przywiązany do idei pokoju. Wczytując się zaś w mowę swojego włoskiego sąsiada, zapamiętał butą bijącą z faszystowskiej ideologii i w. e. zarówno stąd, jak i z własnej historii, że DYKTATURA PROWADZI DO WOJNY. Uwierzyć więc można tym licznym Francuzom, którzy, zapytani o przyszłość Francji, odpowiadają: cierpiemy od zamętu i idei, który obecnie w umysłach burżuacji zapanował; cierpiemy od nieporządku w administracji państwowej, który wielkie skandale korupcyjne umożliwił; cierpiemy srodze od następstw kryzysu gospodarczego, ale nie sądzicie, że cały naród głowę i sumienie stracił; zawsze znajdzie on siłę, by poprzez wszystkie zakłócenia życia państwowego uzdrowić i wszelkie zachcianki i próby faszystowsko-dyktatorskie zdusić. A nasi towarzysze wręcz oświadczają: siła Socjalizmu i partii u nas wciąż wzrasta, wieśdeńska tragedia bohatera głęboko ma sam robotniczym w duszy atkwiła, mamy do siebie zaufanie!

HERMAN LIEBERMAN.

Serca podków

Czerwone serca podków, czerwone serca podków, szczęśliwe, najszczęśliwsze, palą się na kowadle, w tętniącej, czarnej kuzni, ukrytej wśród opłotków, bijącej bitem młota w zawzięty rytm zajadle. — —

Idzie już, idzie wiosna — aż tu czujemy ziemię i wiatrem z pół wilgotnym w ognisko technic dech miecha — jutro już puszczą w rolę ukuty wczoraj lemiesz — hej — idzie, idzie wiosna i ciepłem się uśmiecha. — —

Drży w fundamentach kuznia i pęka w gwiazdach iskier, i dzwoni, i oddzwania bijący młot w kowadło — wypryska gdzieś pod niebo za dalekie i za niskie — hej — kuś na miłą rolę, jak noże, ostre radło. — —

Hej kuś, hej kuś na rolę zębata, ostre bromy, biś, dzwoni o kowadło, kowadło, w czarnej kuzni — niech dzwoni alarm wiosny tętniący i czerwony — hej — idzie, idzie wiosna — niechże się nikt nie spóźnie! — —

Palą się na kowadle podkowy serce żywe, zajadle młot w nie bije i dzwoni wśród opłotków — hej — pójda w pole konie, te gniade i te siwe, poznaczyć miłą rolę w szczęśliwe znaki podków. — —

CZESŁAW CZEPLIŃSKI.

Nieugięta postawa socjalistów austriackich

Korespondent austriacki wielkiej liberalnej gazety angielskiej „Manchester Guardian” donosi swemu piśmie następujące szczegóły o uwięzionych szutzbundowcach z Brucku nad Murem:

Więźniowie, w liczbie przeszło 500 prawie sami robotnicy, zdają się być znacznie mniej zastraszeni, niż ich strażnicy. Bito ich — wielu z nich ma jeszcze ślady uderzeń — celem wydobycia od nich, gdzie znajduje się ukryta broń. Ich żony i dzieci żyją w nędznych warunkach. Wszystko, o co walczyli w ciągu 15 lat, jest zniszczone, w nierównej walce ponieśli klęskę i ciężkie straty, a mimo to nie są oni złamani.

Widzę ich jeszcze, jak stoja za okratowanym oknem więzienia, niby straszliwy film; wiele twarzy ze śladami kul. Udało mi się zamienić z nimi kilka słów. Na potęganie podnieśli piętę w górę — pozdrowienie socjalistyczne, przejęte wraz z „urzędem strażniczym” od niemieckiego Żelaznego Frontu. Mogłem na ich twarzy odczytać wyraz mocnej nadziei i silnej woli, a niektórzy z nich nawet uśmiechali się. Ich żony i dzieci stały grupami na uboczu, wyparte przez sprawujących straż bojówkarzy, ale i one odznaczały się tym samym nieugiętym duchem. Wzniosły swe pięści, aczkolwiek trapi je obawa o los ich mężów i ojców i muszą żyć w nędzy.

Socjalistyczny Schutzbund wciąż je-

szcze żyje. Ci schutzbundowcy, których wypuszczono z więzienia i z którymi rozmawiałem, bynajmniej nie uważają swej klęski za ostateczną.

Zwycięstwo było zbyt bliskie pomimo olbrzymiej przewagi przeciwnika. Uzbrowieni robotnicy byli bliscy opanowania sytuacji w Wiedniu i w innych miejscowościach, gdzie walczone zaciękle. Walki austriackie bynajmniej nie dały dowodu, że powstanie zbrojne nie może się udać w starciu z nowoczesnym uzbrojeniem państwa dzisiejszego; przeciwnie — walki Schutzbundu wykazały, że w pewnych warunkach powstanie takie może odnieść zwycięstwo. Przekonanie to pozostawiło głębokie wrażenie w świadomości robotników austriackich i kieruje wszystkie ich nadzieje i wszystką siłę woli na „okres najbliższy”, który leży być może trochę daleko, ale niechybnie nadejść musi. Schutzbund a z nim austriacki ruch socjalistyczny

żyją nadal pod ruinami demokracji austriackiej,

nie tylko jako szeroko rozgałęziona organizacja nielegalna o

nieślychaniem silnej aktywności podziemnej,

ale też jako ruch, ożywiony duchem niezniszczalnym i pełną nadziei legendą.

„Dobrowolne składki”

W niektórych okręgach szkolnych nauczycielstwo zostało zobowiązane do „dobrowolnego” opłacania 1/4 — 1% proc. swych poborów miesięcznych na rzecz bezrobotnych nauczycieli. W okręgu brzeskim inicjatorem tego projektu był podobno Zarząd Okręgowy Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Zebrały w ten sposób fundusze miały być początkowo dzielone na dwie części: pomiędzy bezrobotnych nauczycieli i pomiędzy bezpłatnych praktykantów. W praktyce okazało się jednak że z funduszy zbieranych wyłącznie

wśród nauczycielstwa, niezależnie od przymusowych opłat na rzecz Tow. Popierania Budowy Szkół, zakłada się szkoły Polskiej Macierzy Szkolnej.

Uważamy, że zakładanie i finansowanie szkół należy przedewszystkiem do państwa i samorządów; nie można w żadnym wypadku obowiązku tego przerzucać na barki wyłącznie jednego zawodu, do tego pokrzywdzonego ostatnio przy zaszeregowaniu i obciążonego jeszcze wielką ilością innych „dobrowolnych” opłat.

A cóż na to nauczycielstwo? Związek Nauczycielstwa Polskiego?

Mówili o chłopach, że mają siedem skór, okazało się teraz dopiero, że nauczycielstwo ma ich czternaście, a z dwóch dusz chłopskich tylko jedną... tchórzliwa.

Czy lat temu kilka osób podobnego mogłoby nawet przejść komuś przez myśl? Czy Związek Nauczycielstwa Polskiego nie ma nic lepszego do roboty w czasach zaszeregowania, jak tylko obciążać nauczycielstwo nowymi „dobrowolnymi” podatkami?

X.

NAKŁADEM CENTRALNEGO WYDZIAŁU KOBIECEGO P. P. S. wyszła z druku mowa senacka tow. Doroty Kluszyńskiej p. t.

„GNIEW JEST WIELKĄ SIŁĄ”

Cena za 100 egzemplarzy broszurki 2 zł. 50 gr.; egzemplarz pojedynczy — 5 groszy.

Do nabycia w lokalu CKW. PPS. przy ul. Wareckiej 7 w Warszawie. Tam kierowywać też należy wszelkie zamówienia na większą ilość egzemplarzy.

wszystko oprzeć na jednolitej przeprowadzonej taktyce demokratycznej.

Musi jednak mimowol. postawić pytanie: A co się stanie, jeśli wróg (faszyzm) zaatakuje i złamie instytucje demokratyczne? Tu teza Trebitscha załamuje się: jest zmuszony (choć nieco półgębkiem) przyznać, że w tym wypadku trzeba demokracji bronić — naturalnie już środkami bynajmniej nie demokratycznymi! Jednakowoż, powiada, obrona demokracji nie stoi w sprzeczności z demokratyczną zasadą programu i taktyki.

Trebitsch nazywa siebie uczniem tow. Rennera, b. marszałka Sejmu austriackiego. Chętnie cytuje wywody Rennera na ten temat, że nie należy niepotrzebnie zastraszać burżuazji i „przywiązywać dzwonka rewolucyjnemu kocurowi”. Do ostrożnych wywodów Rennera Trebitsch dodaje jeszcze etyczne (moralne) uzasadnienie demokracji, które zaczerpnął z pisma głośnego belgijskiego socjalisty Herwika de Mana.

Podstawową „eż” Trebitscha jest to, że demokracja dla Socjalizmu jest czeńs więcej, niż środkiem, więcej niż „terenem”, na którym rozgrywa się walka klasowa Pisze (str. 173): „Socjalizm demokratyczny właśnie teraz winien oświadczyć, że dla niego demo-

kracja bynajmniej nie jest środkiem do celu, bynajmniej nie terenem, bynajmniej nie czystą formą, i że uważa demokrację i Socjalizm za rzeczy identyczne w swojej istocie”.

Posłuchajmy, jak Trebitsch przeprowadza swoją tezę:

Socjalizm współczesny (specjalnie Socjalizm austriacki) dzieli Trebitsch na trzy kierunki. Pierwszy to — „lewicowy” rewolucyjny; to Maks Adler, który stoi na gruncie dyktatury, ale uważa, że dyktatura winna być dyktaturą większości; przytem z „dziwną niekonsekwencją” (ale rzecz w Austrii zrozumiała) M. Adler wzywa do obrony tejże sponowanej demokracji, w razie potrzeby nawet z narażeniem życia. Ale w jaki sposób — pyta Trebitsch — będzie ktoś życie narażał, jeśli ta demokracja jest tylko „środkiem” i została tak dalece zlekceważona? Drugi obóz — to marksowskie „centrum” z O. Bauerem na czele; zajmuje stanowisko zmienne i niewyraźne. Trzeba jednak przyznać że i na terenie austriackim marksowskie centrum zrobiło bardzo dużo, ale to dlatego, powiada Trebitsch, że mimo rewolucyjnego „tonu” faktycznie stało na gruncie demokracji. Wreszcie mamy trzeci obóz „realistycznej prawicy”, do której Trebitsch zalicza Rennera, no i

naturalnie siebie. Ta realistyczna prawica przyznaje się do współczesnego demokratycznego Państwa i stoi konsekwentnie na gruncie demokracji.

Zachodzi pytanie, jak wobec tego autor zapatruje się na taktykę niemieckiej socjalnej demokracji (w Niemczech)? Czy potępia ją? Otóż zgodnie ze swą ideologią uważa taktykę tę za słuszną. Możliwe (dodaje trochę mekonsekwentnie), że niemieccy socjaliści „za długo” tolerowali i popierali rządy Brüninga. Jednakowoż upadek demokracji w Niemczech i przyście do władzy Hitlera należy przypisywać nie taktyce socjalistów, lecz poprostu temu, że w niemieckim narodzie świadomość demokratyczna była i jest niezmiernie słaba. To po przegranej wojnie Niemcy, aby zażamponować wroga, nagle włożyli na się republikańską skórę lwa. Ale przez to samo wiernopoddańcy duch niemiecki nie znikł. O Niemcach, powiada Trebitsch, można jeszcze dzisiaj powiedzieć to co n. e. g. d. y. s. m. o. w. i. l. d. u. d. k. B. o. r. n. e. „Niemcy to nie są niewolnicy, są to poprostu lokaje i dlatego można im spokojnie pozwolić swobodnie obracać się po świecie”. Trebitsch wierzy, że posiew niemieckiej socjalnej demokracji jeszcze wyda plon...

KAZIMIERZ CZAPINSKI

(Dok. nast.)

Bezrobotni nie mają świąt... Zamachy samobójcze

W ciągu ub. świąt targnęły się na życie w Warszawie następujące osoby:

30-letnia Emilia Singerówna (Czerwonego Krzyża 21), służąca (otrucie gazem świetlnym), 25-letni Wiktor Bonisławski (Jagiellońska 21), murarz (otrucie esencją octową), 22-letnia Aleksandra Dziewicka (Pawia 90), (otrucie kwasem solnym) i 23-letnia Janina Koncewiczówna (Poprzeczna 14, Nowe Bródno), pozostająca bez pracy (otrucie sublimatem).

Wszystkim pomocy udzieliło Pogotowie, poczem; Singerównę przewiozło do szpitala św. Łazarza Bronisławskiego — do Dz. Jezus, Dziewicką — do Wolskiego, oraz Koncewiczównę do Przemienienia Pańskiego.

Przy ul. Muranowskiej 32, w mieszkaniu brata swego, w czasie nieobecności domowników powiesił się na ręczniku umocowanym na haku 27-letni Pinkus

Zilberman, kamasznik, od dłuższego czasu pozostający bez pracy. Złotki przewieziono do prosektorium.

35-letni Leon Karaś, bez pracy i bez mieszkania napił się esencji octowej w bramie domu Wileńskiego 3. Pogotowie po udzieleniu pomocy przewiozło Karasia do szpitala Przemienienia Pańskiego.

21-letnia Kazimiera Stanowska, służąca bez pracy i bez mieszkania, raziła się nożem raną kłutą szyi — w bramie domu pl. Kazimierza Wielkiego 3.

Zabójstwo w Mińsku Mazowieckim

Tragiczna ofiara szermierki

W Wielką Sobotę popołudniu, do rodziny zamieszkałej w Mińsku Mazowieckim, przyjechał na święta Stefan Zółtek, szeregowiec marynarki wojennej w Pińsku. Tam spotkał się z kolegą, Wojciechem Bródkowskim, szeregowcem 1 p. p., który również przybył do rodziny

na święta. Obaj zeszli się na podwórzu posesji Brodowicza, gdzie rozporozęli „szermierkę”, przy czem Z. używał w pasach noża marynarskiego, B. zaś bagnetu.

W pewnym momencie marynarz przez nieostrożność trafił kolegę nożem w klatkę piersiową — w okolicę serca. Bródkowski upadł, brocząc krwią.

Lokatorzy domu pośpieszyli rannemu z pomocą, przewożąc go następnie do miejscowego szpitala, gdzie wkrótce zakończył życie.

Sprawca mimowolnego zabójstwa zgłosił się na poster. żandarmerji, gdzie został aresztowany.

Złotki ofiary tragicznego wypadku zabezpieczono na miejscu do chwili przybycia władz wojskowych sądowo-lekarskich. Wypadek ten wywarł na miejscowej ludności przynębiające wrażenie.

Ofiary strzelaniny świątecznej

10 osób rannych

Pomimo wydanego przez Komisarza Rządu zakazu strzelania z petard w czasie świąt Wielkanocnych, detonacje w różnych punktach miasta zaczęły się już na dobre od Wielkiej Soboty i z małymi przerwami trwały niemal do południa w I-szy dzień świąt.

Najbardziej wiwatowano na pl. Grzybowskim, gdzie podczas rezurekcji rzucano na skwer przed kościołem W. W. Świętych 3 petardy wojskowe, które eksplodowały, nie raniąc, na szczęście, nikogo. Gdy policja usiłowała ująć sprawców, ci zbiegli w ul. Bagno, strzelając po drodze w dalszym ciągu. Równocześnie z przejeżdżającego samochodu rzucano przed domem Twarda Nr. 4 petardę której wybuch spowodował wybicie czterech szyb wejściowych i 1-wy-stawowej w magazynie obuwia p. f. F. G. S.

Według raportów Pogotowia podczas wybuchów petard lub strzelaniny zostali poszkodowani: na pl. Grzybowskim 12-letni Kazimierz Mały (rana szarpana prawej dłoni odłamkami kamienia); przed kościołem św. Karola Boromeusza, przy ul. Chłodnej, 8-letnia Halina Jedyńska (rana postrzałowa podbródka i 11-letni Zygmunt Sosnowski, przed kościołem św. Wojciecha na ul. Wolskiej — 20-letni Czesław Wajdys, elektrotechnik (rana cięta czoła) i 24-letni Marian Dmochowski, ślusarz (rana postrzałowa prawego uda); przy zbiegu ul. Jagiellońskiej i Ratuszowej 32-letni Stefan Skrzypek, robotnik (rana postrzałowa brzucha); przed kościołem św. Augustyna na Nowolipkach — 20-letni Kazimierz Cielec, bezrobotny (połknięcie lewej stopy), przed domem Leszno 77 — 7-mio letni Stanisław Janusik (przekrwienie obu spojówek wskutek wybuchu straszaka), Z pośród wymienionych — Pogotowie przewiozło Dmochowskiego do szpitala Dz. Jezus, oraz Skrzypka — w stanie ciężkim — do Przemienienia Pańskiego.

Z prowincji przywieziono do Warszawy 2 ofiary strzelaniny. Są to: 12-letni Tadeusz Bączkowski (Brwinów), który został ranny podczas wybuchu petardy i 10-letni Henryk Stonecki (w. Gacki

CYRK

Dziś 8. m. 15 wieczór

Nowy program i d. c. walk walczą:

1) Decyd.: GRIKIS — LESKINOWICZ. 2) Decyd.: walka ELIMINACYJNA Sander Ngy ex CZARNA MASKA — SZTEKKER. 3) Pierwszy start. europ. sławy sportmena zapas. barona von BLOMBERG — SZCZERBINSKI. 4) Decyd.: odwetowa Ali ben ABIDU — KRAUZER. Uwaga! w sobotę i niedzielę w Cyrku o 4 m. 30 pp. powtórzenie programu świątecznego. Ceny 50 gr. i 1 zł.

NA SPŁATY po 5 zł. tygodn. lub 20 zł. mies. GARNITURY, PŁASZCZE

damskie i męskie oraz kostiumy z najlepszych materiałów bielskich gotowe i na zamówienia tylko w

„SOLIDRAT” Wspólna 37 parter

NA SPŁATY GARNITURY, PŁASZCZE

damskie i męskie oraz kostiumy z najlepszych materiałów bielskich gotowe i na zamówienia.

tylko w f. „RATPOL”

Piac Trzech Krzyży 8 m. 16 podwórze, parter, tel. 9-48-09 190

Echa śmiertelnej operacji prof. Drabika

Rodzina wystąpi o odszkodowanie 100.000 zł.

Pełnomocnicy rodziny prof. Wincentego Drabika zapowiedzieli władzom sądowo-sledczym, prowadzącym śledztwo w sprawie tragicznej operacji, zgłoszenie powództwa cywilnego.

Jak wiadomo sędzia śledczy V rewiru

Myszkowski prowadzi śledztwo przeciwko prof. Maisnerowi, który przeprowadził tę operację. Rodzina Drabika domagać się będzie odszkodowania w wysokości 100.000 zł. (PID.)

253 wypadki w Warszawie

Działalność Pogotowia Ratunkowego w święta

Podczas ub. świąt, t. j. w Wielką Sobotę oraz w I i II dzień świąt, Pogotowie Ratunkowe udzieliło pomocy w am-

bulatorjum na Lesznie 58, lub w filji (Pożnańska róg Hożej), oraz na miejscach wypadków 253 osobom.

Pożar i tragiczna śmierć strażaka

W nocy z Wielkiego Piątku na Sobotę, przy ul. Belwederskiej 5, na terenie fabryki napraw miczarskich „Konstanty Miller” w kancelarii dyrektora fabry-

ki, Bronisława Robaka — na parterze, wybuchł pożar.

Około godz. 2-ej właścicielka fabryki, Lucyna Millerowa, mieszkająca na I piętrze, poczuwszy dym, wyszła z mieszkania na klatkę schodową. Tam ujrzała już gęste kłęby dymu. Wobec tego zaalarmowała telefonicznie straż ogólną, a jednocześnie wszczęła alarm na terenie fabryki. Dozorcy dzienny i nocny, robotnik, woźnica i służba domowa rzucili się na ratunek. Pośpieszając się dwoma aparatami gaśniczymi „Malmix” zajęli się pierwszą akcją ratunkową.

Po chwili przybył nowowoswiecki oddział straży ogniowej. Ponieważ w pokoju, w którym wynikł pożar, był b. gęsty i silny dym, strażacy założyli maski przeciwgazowe. Pierwszy wszedł do pokoju strażak, 42-letni Ignacy Jakubik, który po upływie dwóch minut upadł. Na alarm pośpieszyli inni strażacy i wynieśli Jakubiaka na podwórze. Przybyły lekarz Pogotowia stwierdził śmierć wskutek zacczerwienia. Według innej wersji, J. chorował na serce i wskutek ataku — życie zakończył.

Złotki tragicznie zmarłego strażaka, który pozostawił żonę i troje dzieci, przewieziono do prosektorium.

Z przeprowadzonego przez policję XX komis. dochodzenia wynika, że służąca Millerowej silnie napadła w piecu w kancelarii dyr. Robaka, poczem rozwinęła bieliznę. Od pieca zatliła się bielizna, a następnie szafa z panterami i książkami, otomana i łóżko. Wszystko to tliło się przez kilka godzin, wskutek czego wytworzył się silny dym.

Po półgodzinnej akcji pożar ugaszono.

Zbrodniczy „śmigus”

75-letnia Aniela Mieszkowska (bezdomna i bez pracy), przechodząc ul. Nowolipki w 2-gi dzień świąt, została obalona przez jakiegoś wyrostka pływającym przez ulicę. Lekarz Pogotowia stwierdził poparzenie obu powiek i spojówek oczu i po udzieleniu pomocy, przewioził staruszkę do szpitala na Czystem. — Sprawca zbiegł.

21-letnia Maria Olszewska, pracownica igły i 18-letnia Maria Grzegorzówna, robotnica, odniosły rany cięte lewych dłoni, skaleczony był odłamkami rozbitych butelek podczas śmigusa. Obie poszkodowane opatrzone w ambulatorjum Pogotowia.

119 samobójstw w marcu

W miesiącu marcu r. b. targnęło się na życie w Warszawie 119 osób, w tej liczbie 33 z wynikiem śmiertelnym, t. j. zmarły na miejscu lub w szpitalach.

Wskutek wypadków samochodowych śmierć poniosły 4 osoby, rannych zaś było 54, tramwajowych — 3 zabite i 27 rannych, kolejowych — 4 zabite i 4 rane. Zabójstw i morderstw było 8. Podczas katastrofy lotniczej ranny został 1 lotnik. Śmiertelnych wypadków przy pracy było 4. Wskutek nieostrożności (poparzenia, zatrucia gazem, zacczerwienia i t. p.) śmierć poniosły 2 osoby. Wozy, turmanki, dorożki, rowery i t. p. przejechały 16 osób.

Ogółem w marcu zginęło śmiertelnie 33, a rannych 86 osób.

STUDENTKA pedagogiki, rutynowana nauczycielka z wieloletnią praktyką uczy dorosłych metodą skróconą. Przygotowuje do egzaminów. Taniol Referencje! Postępy zapewnione! Telefon 11-72-01 od 9 do 7 wiecz.

Estoni i reprezentacją Białostoku, zakończone zwycięstwem pięciolastki estońskiej w stosunku 7:5.

W wadze półciężkiej i ciężkiej walki nie doszło do skutku wobec nieprzybycia polskich zawodników — Karpińskiego i Piłata.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

JEDYNY W POLSCE MECZ LIGOWY.

Wczoraj na boisku Legii odbył się mecz ligowy pomiędzy zespołami stołecznymi Legii i Polonii.

Mimo lekkiej przewagi do przerwy, a zupełnie wyraźnej przewagi Legii w drugiej połowie spotkania, piłkarze Legii mecz przegrali w stosunku 1:2 (1:1). Strzelcy drużyny biało-zielonych nie umieli wykorzystać wielu dogodnych sytuacji i zamienić na bramki swojej stałej przewagi w polu.

Sędziował p. Glinka. Widzów — około 4.000.

MECZE

PIŁKARSKIE W WARSZAWIE

W świątecznych meczach piłkarskich w Warszawie w n. k. były następujące: Skra — AZS 2:1 (1:1). Mecz rozegrany na boisku Skry w poniedziałek. Bramki dla Skry zdobyli: Smorski II i Majorek, a dla AZS — Stańczyk.

Polonia lb — Legia lb 1:0 (1:0). Przedmecz zawodów ligowych.

ZASS — Hasmonae 5:1 (3:0). Bramki dla ZASS-u zdobyli Hirs (3), Szapiro i Silberstein, a dla Hasmonae — Frydman.

Zar — Błyskawica 1:1 (0:1).

Makabi — Bzura 1:0 (0:0). Boisko Polonii. Mecz kwalifikacyjny o wejście do klasy A. Wobec zwycięstwa Makabi zarządzone zostały jeszcze dodatkowe rozgrywki. Bramkę zdobył Feiertag. Widzów zebrało się 3.000.

Świt — Ordon 2:1 (1:0). Boisko Domu Ludowego. Mecz kwalifikacyjny, wskutek wyniku Świt zostaje w klasie A.

Bramki zdobyli Oziębło i Jackowski, a dla Ordonu — samobójcza.

GWIAZDA WYGRYWA TURNIEJ

PIŁKARSKI KLUBÓW ŻYDOWSKICH

W Warszawie odbył się turniej piłkarski 4-ch klubów żydowskich. Pierwszego dnia Gwiazda pokonała Barkochbę 2:0 (1:0), zdobywając bramki przez Lerner i Górke II. W drugim meczu Czarni zwyciężyli Hapoel 1:0 (0:0). Bramki dla zwycięzców strzelił Nusbaum.

Następnego dnia Gwiazda odniosła zwycięstwo nad Czarnymi 3:0 (1:0). Bramkami podzielił się Lerner (2) i Szulzynger. Ostatni mecz Hapoel—Barkochba przyniósł zwycięstwo pierwszym 4:1 (1:0). Dla zwycięzców bramki zdobyli Jundermann i Pasmanik (po 2).

W klasyfikacji turnieju Gwiazda zajęła pierwsze miejsce przed Hapoel, Czarnymi i Barkochbą.

BIEG KOLARSKI GWIAZDY

W poniedziałek RKS Gwiazda zorganizowała bieg kolarski na trasie Okęcie — Tarczyn — Okęcie, wynoszącej 50 km. dla zawodników zrzeszonych i niestowarzyszonych.

Zwyciężył Józef Ignaszak (niestowarzyszony) w czasie 1:37:08 sek. na prowadzeniu Grzesiński (AKS); Mieczysławem Janowski (Świt). Startowało około 100 zawodników.

Organizacja bez zarzutu.

ELIMINACJE BOKSERSKIE

W POZNANIU

W poniedziałek wieczorem w ramach meczu Błękitni — G. K. S. odbył się

bokerskie zawody eliminacyjne w wadze muszej i piórkowej przed mistrzostwami Europy i meczem Polska—Niemcy.

W wadze muszej spotkali się Rotholc (Warsz.) i Jarząbek (Śląsk). Mimo dużej przewagi Rotholca, sędziowie ogłosili wynik nierozstrzygnięty. Dziwne to orzeczenie wywołało burzliwe protesty na widowni.

W wadze piórkowej, mistrz Polski Forlański (Warsz.) przegrał zdecydowanie na punkty z Kafarnem (Poznań).

P. Z. B. postanowił rozegrać dziś we wtorek jeszcze jedną decydującą walkę eliminacyjną pomiędzy Rotholcem a mistrzem Polski Czorkiem (Pomorze).

RKS. ZAGŁEBIE BIJE PIŁKARZY NIEMIECKICH

W poniedziałek odbył się w Dąbrowie Górniczej międzynarodowy mecz piłkarski pomiędzy drużyną Zagłębia ze Śląska Opolskiego a zespołem RKS. Zagłębie.

Mecz zakończył się niespodziewanym zwycięstwem polskiej drużyny robotniczej w stosunku 3:0 (2:0).

Wszystkie trzy bramki dla zwycięzców strzelił Banasik.

Gra toczyła się na wysokim poziomie. Publiczność — 3.000.

WIEDENSKI WACKER W KRAKOWIE

W niedzielę i poniedziałek bawiła w Krakowie wiedeńska drużyna piłkarska Wacker. Pierwszego dnia przeciwnikiem gości była Wisła, która przegrała w kompromitującym stosunku 6:1 (4:0). W a runki atmosferyczne fatalne, silny wiatr i dotkliwie zimno.

W poniedziałek Wacker spotkał się z Cracovią, wywalczając wynik nierozstrzygnięty 2:2. Do przerwy prowadziła Cracovia 1:0.

Cracovia grała bardzo ładnie i raczej zasłużyła na zwycięstwo. W pierwszej połowie polacy mają nawet dużą przewagę, ale po przerwie 10-minutowy okres przewagi gości wystarczył im do zdobycia 2-ch bramek, decydujących o wyniku.

DWA ZWYCIĘSTWA PIŁKARZY WĘGERSKICH WE LWOWIE

W oba dni świąt Wielkanocnych bawiła we Lwowie węgierska drużyna piłki nożnej, Bocksay z Debreczyna, która rozegrała dwa spotkania z miejscową Poconia ligową.

W pierwszym dniu Węgrzy wygrali w stosunku 2:0 (1:0). W drugim wygrali Węgrzy w stosunku 2:1 (1:0).

Węgrzy zaprezentowali się dobrze, pokazali ładną grę, stojącą w wysokim poziomie technicznym i taktycznym.

Poconia grała słabo.

DWA ZWYCIĘSTWA PIŁKARZY W POZNANIU

Mistrz Berlina Victoria rozegrał w niedzielę i w poniedziałek dwa mecze w Poznaniu z Wartą wygrywając pierwszego dnia 3:2 (1:0), a drugiego 5:2 (1:1).

Drużyna berlińska zaprezentowała ładną technikę, aże doskonałe zgranie i

dobrą kondycję fizyczną. Pierwszego dnia Warta broniła się dzielnie, drugiego dnia Polacy trzymali się dobrze w pierwszej połowie, podczas gdy po przerwie zaznaczyła się duża przewaga berlińczyków.

INNE MECZE PIŁKARSKIE

W Bydgoszczy niemiecka drużyna Victoria z Pily przegrała z Polonią miejscową 1:4 i 1:5.

W Łodzi odbyły się jedynie mecze klasy A: Turyści — ŁKS. 1:1, Widzew — WKS. 2:1, SKS. — Makabi 2:1, Hakoah — Wima 2:1, ŁTSG — KKS 6:0.

W Przemyślu Podgórze (Kraków) pokonało w niedzielę miejscową Polonię 1:0.

W Jarosławiu w poniedziałek Podgórze przegrało niespodziewanie z Ogniskiem 1:2.

W Toruniu niemiecka drużyna z Prus Wschodnich S. V. Marienwerder przegrała z Gryfem 8:2.

W Grudziądzu w poniedziałek S. V. Marienwerder przegrał z Pegepe również 8:2. W Zakopanem mistrz Podhala Strzelec wygrał z Poczt. P. W. 15:0.

CECHIE KARLIN NA ŚLASKU

Znana czeska drużyna piłkarska Cechie Karlin rozegrała na Śląsku dwa mecze piłkarskie. W Nowej Wsi odniosła ona tani sukces nad Wawelem miejscowym 8:1 (1:0), przy czem miejscowi byli zupełnie równorzędnym czynnikiem a jedynie brak rutyny sprawił, że zeszli z boiska pokonani.

Drugiego dnia świąt w Królewskiej Hucie wobec 5.000 widzów drużyna czeska przegrała z A. K. S. 4:5 (1:2).

KLUB CYKLISTÓW Z SIEMIANOWIC MISTRZEM POLSKI W PIŁCE ROWEROWEJ

W Królewskiej Hucie rozegrane zostały mistrzostwa Polski w piłce rowerowej. Zgromadziły one jedynie 4 drużyny śląskie.

Mistrzostwo zdobył Klub Cyklistów 08 z Siemianowic przed klubem Chłotkwa z Małej Dąbrowki.

ZWYCIĘSTWO I PORAZKA GARBARNI

Garbarnia krakowska bawiła podczas świąt na Śląsku czeskim. W Morawskiej Ostrawie wygrała ona z drużyną czeską Jass 2:1, a w Brnie uległa ona K. S. Zidenice 4:5.

ŚLĄSKI RUCH W CZECHOSŁOWACJI

W oba dni świąt Wielkanocnych bawił w Pradze ligowy Ruch ze Śląska, mistrz Polski, biorąc udział w czwórmeczu piłkarskim: Bohemians — DFC Praga — Victoria Zizkov — Ruch.

W pierwszym dniu Bohemians pokonał DFC Praga w stosunku 4:0 (2:0), a spotkanie pomiędzy Ruchem a Victorią Zizkov dało wynik 5:4 (2:4) dla drużyny czeskiej.

W drugim dniu Ruch zremisował z DFC Praga 2:2 (2:1).

W drugim spotkaniu Victoria Zizkov pokonała drużynę Bohemians 3:0 (1:0).

W klasyfikacji ogólnej pierwsze miejsce zajęła Victoria Zizkov, 2) Bohemians, 3) Ruch, 4) DFC Praga.

Występ Ruchu na Śląsku wypadł blado.

BOKSERY ESTONJI POKONALI PIĘŚCIARZY BIAŁOSTOCKICH

Wczoraj odbyło się w Białymstoku spotkanie bokserskie pomiędzy reprezentacją

